

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งพักงานบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๓

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่เกี่ยวข้องกับการสั่งพักงาน และเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงาน ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ และมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การสั่งให้บุคลากรพักงานเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี ตามข้อ ๔๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๒ เมื่อบุคลากรถูกตั้งกรรมการสอบสวน กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ อธิการบดีจะสั่งให้บุคลากรผู้นั้นพักงานได้ต่อเมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๒.๑ การถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ อาจเกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

๒.๒ บุคลากรผู้นั้นมีพฤติกรรมส่อว่าถ้าเขาคงอยู่ในหน้าที่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน หรือพิจารณา หรืออาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

๒.๓ บุคลากรผู้นั้นถูกคุมขังหรือถูกจำคุกโดยคำพิพากษาของศาล เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

ข้อ ๓ การสั่งพักงานบุคลากร ให้สั่งให้พักตลอดช่วงเวลาของการสอบสวน หรือการพิจารณาคดีและให้สั่งพักทุกกรณีหรือทุกคดี

ข้อ ๔ การสั่งพักงาน จะสั่งย้อนหลังไม่ได้ เว้นแต่กรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๔.๑ กรณีที่ผู้ถูกสั่งพักงานอยู่ในระหว่างถูกคุมขัง หรือถูกจำคุกโดยคำพิพากษาของศาล ให้สั่งพักงานย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกคุมขังหรือวันจำคุกวันแรกได้

๔.๒ กรณีได้มีการสั่งพักงานไว้แล้ว และจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งเดิมมีผลบังคับ หรือถึงวันที่บุคลากรผู้นั้นควรต้องพักงานได้

ข้อ ๕ คำสั่งพักงานให้ทำเป็นหนังสือที่ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพร้อมทั้งกรณีและเหตุของการพักงานด้วย

ข้อ ๖ ให้แจ้งคำสั่งพักงานให้บุคลากรผู้นั้นทราบโดยเร็ว แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบได้ ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้นั้นและส่งสำเนาคำสั่งนั้นอีกฉบับหนึ่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้นตามที่อยู่ของผู้นั้นที่ปรากฏตามหลักฐานของมหาวิทยาลัยด้วย เมื่อได้ปฏิบัติเช่นนี้แล้วให้ถือว่าได้แจ้งคำสั่งพักงานให้ผู้นั้นทราบแล้ว

ข้อ ๗ เมื่อได้สั่งให้บุคลากรพักงาน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนและพิจารณาผลการสอบสวน เมื่อปรากฏผลการสอบสวนและการพิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๗.๑ ถ้าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้สั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

๗.๒ ถ้าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกัน ที่ใช้คุณสมบัติเฉพาะตามที่ผู้นั้นมีอยู่

๗.๓ ถ้าผู้นั้นกระทำผิดวินัยยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ที่จะลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานตามข้อ ๗.๒ แล้วดำเนินการตามข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑

๗.๔ ถ้าผู้นั้นกระทำผิดวินัยยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ที่จะลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แต่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการ

บริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ แล้วสั่งให้ออกจากงานตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติงานเสียก่อนได้

๗.๕ ในกรณีปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากงานตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติงานเสียก่อนก็ได้

ข้อ ๘ เงินเดือนและการจ่ายเงินเดือนแก่บุคลากรที่ถูกสั่งพักงานสำหรับช่วงเวลาของการพักงาน ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่องเงินเดือนบุคลากรมหาวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓

(พระราชวรมนี)

อธิการบดี

ประธานกรรมการบริหารงานบุคคล
มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย